

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus IV. Quos effectus habeat Interdictum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

ex Trid. Sess. 25. c. 12. de reformat. ibi: *Censuræ & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque seruentur.* Verùm aliud est, quòd interdicta Episcoporum, etiam Regulares exempti vi hujus textus debeant publicare in suis Ecclesiis, ac in eisdem observare, *ne ibi fiant, quæ per tale interdictum inhibita sunt*; aliud, quòd ipse illorum Ecclesiæ sint interdicta; primum rectè deducitur ex cit. textu; non secundum. Hinc ad 2. R. negativè, quia Episcopus in eas non habet jurisdictionem, ad 3. R. affirmativè, cum expressè habetur in cit. c. *Si civitas.*

2122 Not. Ulterius, interdictis generaliter terris alicujus Domini; intelligi etiam terras ipsi datas in feudum, in dotem uxoris, in usumfructum, & omnes illas, in quas habet jurisdictionem; non autem eas, quas habet in pignus (hæ enim non sunt ipsius) nec eas, in quas habet solum dominium directum (quales sunt, quas aliis dedit in feudum) sic enim non puniretur ipse; nec eas, quas acquirit post latum interdictum; quia sententia non extenditur ad futura, nec ista sunt pars terræ prius interdicta; Sic Hurtado cit. n. 15.

ARTICULUS IV.

Quos effectus habeat interdictum?

2123 **S**upponendum interdictum ab ipso Latore interdicti limitari posse quoad effectus; hi enim non sunt necessariò connexti; quo posito: R. per interdictum totale, seu absolute latum, cautari tres effectus, seu triplicem obligationem abstinenti 1. à celebratione, seu publica dictione divinorum officiorum, publicaque eorum auditione; 2. ab usu Sacramentorum *aliquorum*, activo & passivo; 3. à sepultura Ecclesiastica. Constat ex c. *si sententia*, 6. c. *si civitas*, 17. c. *Alma Mater*, 24. de sent. excom. in 6. & c. *Responsio*, 43. de sent. excom. c. *quod in re*, 11. de poenit. & remissionibus. His addit Bauny cit. q. 13. quartum, scilicet irregularitatem, quam incurrit, qui in loco interdicto celebrat, ex c. *Is, qui*. de sent. excom.

S. I.

Quid veniat per officia divina in interdicto prohibita?

2124 **R**espondet Bauny venire 1. Missæ Sacrificium 2. recitationem publicam,

& solemnem precum Ecclesiasticarum 3. confectionem Sacramentorum, & Sacramentalium, qualis est benedictio aquæ lustralis, ac ejus aspersio solennis. Dicitur autem fieri *publice, ac solemniter*, quod fit *nomine Ecclesiæ cum ritu, & ceremoniis*, quæ ad Ecclesiasticos propriè pertinent. Si autem quæras, an his omnibus privetur is, qui absolute interdictus est? R. affirmativè; patet ex c. *Alma Mater*, de sent. excom. in 6. ubi dicitur, *dudum statutum fuisse, ut tali casu (certis casibus, & Sacramentis exceptis) nulla divina celebrentur officia, vel ministrentur Ecclesiastica Sacramenta*; quæ verò excepta sint, habentur num. seq.

4 Not. tamen, circa hunc effectum (sci. licet privationem divinorum) jure antiquo, pro interdicto locali generali quædam fuisse concessa. Primò enim servatis certis conditionibus, statim referendis, Parochis, & Ecclesiarum Rectoribus concedebatur, semel in septimana celebrare Missam pro conficienda Eucharistia, quæ pro infirmis asservari consuevit; in Ecclesia etiam specialiter interdicta licebat Ministris Ecclesiæ, saltem semel in hebdomada, aut ex necessitate, pluries celebrare, causâ conficiendi Corpus Christi pro infirmis, c. *Permittimus*, h. t. 57. ibi: *Permittimus Ecclesiarum ministris semel in hebdomada tempore interdicti, non pulsatis campanis, voce submissa, januis clausis, excommunicatis, & interdictis exclusis*, Missarum solennia celebrare causâ conficiendi corpus Domini, quod decedentibus in poenitentia non negatur. 2. Concedebatur Clericis, legere horas canonicas sine cantu, idque non pluribus, quàm tribus simul; 3. Ex Sacramentis concedebatur solum *poenitentia, & viaticum morituris*. c. *quod in te*, 11. de poenit. & remissi. 4. Ut Clerici non specialiter interdicti, qui interdictum generale servarunt, possent in cœmeterio sepeliri. Ubi Innocentius III. ad varias quæstiones respondens ait: in illo verbo, per quod poenitentiam morientibus non negamus, viaticum etiam, quod verè poenitentibus exhibetur, intelligi volumus, ut nec ipsum decedentibus denegetur. Licet autem per generale interdictum denegetur omnibus tam unctio, quàm Ecclesiastica sepultura: concedimus tamen ex gratia, ut Clerici decedentes, qui tamen servaverint interdictum, in cœmeterio Ecclesiæ sine cam-

campanarum pulsatione cessantibus solenitatibus omnibus cum silentio tumulentur. Et in conventualibus Ecclesiis bini, & bini, vel simul tres horas Canonicas valeant *legere, non cantare*, januis clausis, interdictis & excommunicatis exclusis, & voce ita remissa, quod exterius audiri non possit: cum & Regularibus secundum privilegium Sedis Apostolicæ sit indultum, ut cum generale interdictum terræ fuerit, liceat eis januis clausis, excommunicatis & interdictis exclusis, non pulsatis campanis, suppressâ voce celebrare divina, quibus positus.

2126 Quæres 1. An dicta prohibitio procedat etiam hodie? R. quod non; nam jure novo plura tempore interdicti *localis generalis*, non autem alterius, à Bonifacio VIII. concessa sunt, ut habetur in c. *Alma Mater*, 24. h. t. in 6. cum enim advertisset, quod ex districtione hujusmodi statutorum crescat indevotio populi, pullulent hæreses, & infinita pericula animarum insurgant: ac Ecclesiis sine culpa earum debita obsequia subtrahantur, subjungit: cum Fratribus nostris deliberatione habita super his diligenti, *concedimus: quod tempore interdicti ab homine, vel à jure prolati: non tantummodo morientes, sed etiam viventes, tam sani etiam, quàm infirmi, ad pœnitentiam* (quæ propter pronitatem & facilitatem hominum ad peccandum, summè necessaria est) *licite admittantur: dum tamen excommunicati non fuerint*, quos admitti (præterquam in mortis articulo) nolumus ad eandem.

2127 Secundò: illis etiam, propter quorum culpam, dolum, vel fraudem lata est sententia interdicti, vel qui ad perpetrandum delictum, cujus occasione ipsum interdictum est latum, præbuerunt auxilium, consilium, vel favorem: nisi de ipso delicto (si sint tales, quod id facere valeant) prius satisfecerint, vel de satisfaciendo idoneam dederint cautionem, aut si satisfacere nequeunt, vel hujusmodi cautionem præstare juraverint, quod quum poterunt, satisfaciant, & ad satisfactionem hujusmodi per eum, vel per eos, qui facere ipsam debent, & possunt, præstandam, dabunt consilium, & auxilium, ac juxta posse suum fideliter laborabunt, non est pœnitentiæ beneficium aliquatenus concedendum. Nec tunc etiam quoad istos vel alios, qui circa hoc minimè deliquerunt (ubi civitas, vel lo-

cus alius, seu universitas interdicti existunt) facienda est relaxatio interdicti, sed est eis solummodo injungenda pœnitentia salutaris.

Tertiò adjicit, quod singulis diebus in Ecclesiis, & Monasteriis, Missæ celebrentur, & alia dicantur Divina officia sicut prius: submissâ tamen voce, & januis clausis, excommunicatis, ac interdictis exclusis, & campanis etiam non pulsatis. Et tam Canonici, quàm Clerici Ecclesiarum, in quibus distributiones quotidiane illis, qui horis interfunt Canonicis, tribuuntur: si ad officia non venerint supra dicta, distributiones easdem amittant: sicut interdicto perderent non extante, si divinis officiis non adessent.

Quartò, ut in festivitibus Natalis Domini, Paschæ, ac Pentecostes, & Assumptionis Virginis gloriose, campanæ pulsentur, & januis apertis altâ voce, divina officia solenniter celebrentur, *excommunicatis prorsus exclusis, sed interdictis admissis*, quibus ob reverentiam dictarum solennitatum (ut ipsi ad humilitatis gratiam, & reconciliationis affectum facilius inclinentur) præfatis diebus participationem permittimus divinorum: sic tamen, quod illi, propter quorum excessum interdictum hujusmodi est prolatum, altari nullatenus appropinquent. Cæteris, quæ circa observationem interdictorum à nostris sunt Prædecessoribus instituta, in suo robore duraverint: non obstantibus quibusvis privilegiis, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Religionibus, seu personis Ecclesiasticis, secularibus, vel regularibus, exemptis, & non exemptis, sub quavis forma, vel expressione verborum ab Apostolica Sede concessis, quæ, contra tenorem præsentis Constitutionis, nullis volumus suffragari, cum quibuslibet, tam secularibus, quàm regularibus sufficere debeat, ut tempore interdicti, modo præmissis, diebus celebretur supradictis.

Quæres 2. an hæc concessio sit tantum pro interdicto locali generali? 3. ubi celebrare liceat? 4. an omnis campanæ pulsus prohibeatur? 5. an hæc concessio etiam extendatur sub iisdem conditionibus ad sepulturam illorum Clericorum in Ecclesia? Ad 2. R. affirmative cum Tamburino. l. 10. tr. 3. c. 1. §. 3. & patet ex illis verbis in textu: *ut in terris, seu locis Ecclesiastico suppositis interdicto*. Ad 3. respondet Hurtado diff. 7. licere in Ecclesiis, & Monasteriis.

Monasteriis ex cit. c. 24. ibi: quòd *singulis diebus in Ecclesiis, & Monasteriis Missa celebrantur*; Ad 4. *re.* quòd is tantum, quo convocetur populus ad eam celebrationem audiendam, ibi: & alia dicantur divina officia sicut prius, campanis tamen non pulsatis. Hinc poterunt juxta Tamburin. n. 5. pulsari campanæ ad convocandum populum pro concione, ad recitandam salutationem Angelicam, ad designandas horas dici: ad elevationem autem in Missa, posse pulsari negat Lezana, V. *interdictum* n. 26. probabilius concedit Hurtado diff. 7. n. 20. non enim fit ad convocandum populum, sed ad eos, qui in Ecclesia sunt, monendos de exhibenda reverentia Christo Eucharistico; sicut etiam Tamburin. loc. cit. Ad 5. affirmativè responderet Tamburin. cit. n. 6. colligitur ex verbis: *sicut prius divina officia dicantur.*

2131 Quæres 6. An hæc concessio Clericis facta, quæ Ministris Ecclesiæ, extendatur etiam ad Regulares utriusque sexûs? 7. an ad omnes Clericos? 8. an interdicti, qui excludendi sunt, etiam ii intelligantur, qui tales sunt solum ratione loci, non suâ culpâ? 9. an ad carentes usu rationis? 10. an per Ecclesias ibi intelligantur etiam oratoria? Ad 6. *re.* affirmativè, etiam quoad Novitios, & omnes personas Ecclesiasticas, incolas, alienigenas, etiam primâ solum tonsurâ initiatos (si habeant beneficium, aut de mandato Episcopi alicui Ecclesiæ interserviant, aut in literarum studio ad recipiendos majores Ordines versentur juxta Trident. Sess. 23. c. 6. de reform.) imò & Clericos conjugatos cum Virgine unica, si & ipsi de mandato Episcopi alicui Ecclesiæ deserviant; Sic Pellizarius in Manual. Regul. tom. 2. tr. 7. c. 4. S. 1. n. 35. quia sumus in materia favorabili. Quamvis Hurtado diff. 7. n. 19. neget de Clericis conjugatis. Ex quo etiam patet responsio ad quæst. 7.

2132 Ad 8. affirmativè responderet Hurtado cit. n. 21. nisi habeant aliud privilegium, vel exposcat necessitas, ut si non adsit nisi Laicus, qui interserviat Missæ. Ad 9. *re.* affirmativè; hi enim non sunt capaces hujus prohibitionis. Ad 10. negat Hurtado n. 18. sed rectius affirmatur sumendas illas voces amplè (cum simus in materia favorabil) pro omni loco sacro, etiam hospitali, imò & oratorio privato, si ab Episcopo deputata sunt, vel etiam ex potestate Prælati Re-

gularis juxta propria privilegia. Ratio est, quia mens Papæ erat, ut celebrentur divina æquè, ac si non esset interdictum (demptis iis, quæ supra retuli) ergo exercere possunt tempore interdicti, ubicunque ante interdictum poterant; sed in his omnibus poterant; ergo, ita Pellizarius ex Suarez D. 34. S. 1. n. 9.

Circa eandem concessionem, quæ 2133 tempore interdicti generalis localis jure novo facta est, à Bonifacio VIII. in dicto c. *Alma Mater*, ubi dicitur in festivitibus Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, & Assumptionis B. V. campanas pulsandi, & januis apertis, altâ voce, officia divina solemniter celebrandi, excommunicatis profus exclusis, sed interdictis admittis, quibus ob reverentiam dictarum solennitatum præfatis diebus participatio permittitur divinorum: nota, iisdem festivitibus additam esse à Martino V. festum Corporis Christi, & ab Eugenio IV. totam ejus octavam, ut habet Hurtado diff. 7. n. 24. his positus:

Quæstio tamen est 1. an per Pascha, 2134 Nativitatem &c. intelligantur omnes tres dies Paschatis, Nativitatis &c. 2. Unde sumatur initium illorum dierum? 3. quando desinant? 4. an his diebus etiam permittatur per auditionem Missæ communio? 5. an extrema unctio? Ad 1. affirmativè responderet Pellizarius in Manual. tom. 2. tr. 7. c. 4. f. 1. n. 37. §. Supponit 7. & Hurtado cit. n. 24. contra Henriquez, volentem intelligi tantum primum diem; ratio est, quia duo dies sequentes pertinent principaliter, tanquam festa ad illud Mysterium, licet feria secunda Nativitatis alicui Sancto, minus principaliter, sacra sit.

Ad 2. *re.* illos incipere à primis vespers, quoad eorum celebrationem, excepto Paschate, & Pentecoste, quæ incipiunt à Missâ Vigiliæ, quia in earum vigiliis Missa per anticipationem fit de ipsis festivitibus; sic Pellizarius cit.

Ad 3. respondent aliqui, festivitates finire in Completorio inclusivè, & non in secundis vespers; sic Hurtado cit. n. 25. contra Avilam, & alios; quia etiam Completorium pertinet ad celebrationem illius diei. Hæc ratio, Completorium pertinere etiam ad celebrationem illius diei, vera est; sed non videtur esse terminus festi; aliàs labor servilis, post illud licitus esset, &c.

2135 Ad 4. negativè respondet Avila, & Sylvester; alii affirmant de interdictis tantum localiter, exclusis interdictis personaliter ob culpam, ratione cuius latum est illud interdictum locale; hi enim, etsi tunc admitti possint ad Ecclesiam, tamen prohibiti sunt accedere ad altare, sine quo, ordinario modo, non est communio. Hurtado n. 26. assentitur Avila; probabiliter tamen etiam affirmantium opinio defenditur à Pellizario cit. n. 40. §. *Monco* 4. de non interdictis personaliter; nam exceptio est tantum quoad hos; ergo quoad alios firmat regulam.

Ad 5. negativam tenet Pellizarius cit. §. *Monco*, 6. idque de illa tam activè, quam passivè; ratio est; quia circa ministracionem, vel receptionem extremæ unctionis in hac concessione, imò nec alibi, innovatum est aliquid; ergo manet ut antè; antè autem non permittebatur tempore interdicti, & aliunde hic per participationem divinorum, non venit extrema unctio, ut supra monui: ergo.

2136 Præter dictos favores, scilicet celebrandi privatim (de quo dixi n. 2126.) ac etiam publice in quibusdam Festis (ut dixi n. 2134.) concedit etiam Bonifacius VIII. ut in memorato interdicto locali generali, possit omnibus, bonè & malè valentibus, ministrari Sacramentum poenitentiae, ut patet ex n. 2125. & seq. exclusis tamen excommunicatis (extra articulum mortis) 2. iis, ob quorum culpam, vel fraudem latum est interdictum; 3. etiam illis, qui ad eam culpam perhibuerunt consilium, auxilium, vel favorem, nisi prius delicto satisfaciant, vel de hoc dent cautionem, aut si neutrum possint, iurent, ut primum possint, satisfacturos. Ex quo patet ad primum effectum interdicti, scilicet quoad passivam, & activam tractationem divinorum; si enim sit interdictum personale, tam generale, quam speciale, absolute in totum privat eam divinorum tractatione, quod etiam de locali speciali absolute prolato tenendum.

§. 2.

An, & qua Sacramenta tempore interdicti prohibeantur?

2137 Præter effectum, de quo prior §. alter est prohibitio quorundam Sacramentorum tam activè, quam passivè, ut patet ex dictis. Hinc quæres 1. quæ Sacramenta

prohibeantur? 2. an tractatio activa? 3. an receptio? Ad 1. R. per interdictum non privari quem Sacramento poenitentiae, c. *Alma Mater*, de sent. excom. in 6. intellige cum limitationibus datis à n. 2135. Deinde non prohiberi Baptismum solenniter ministrari, & consequenter recipi posse tempore interdicti, etiam à bene valentibus, Eucharistiam autem tantum aëris & constitutis in mortis articulo.

De baptismo habetur ex definitione Alexandri III. in c. *Non est Vobis*, 11. de Sponsalibus, ubi sic loquitur: *Non est Vobis* (sicut arbitramur) *incognitum*, qualiter Rex Anglorum pro discordia, quæ inter ipsum, & filios suos est suborta, uxores eorum detineat: Nos itaque attendentes justum, & honestum esse, ut viri suas petant uxores, mandamus, quatenus eundem Regem ad eas restituendas sollicitè moneatis: & si juxta commonitionem vestram filiis suis uxores suas intra certum terminum non restituerit, *ex tunc in quacunque provinciarum vestrarum detineatur vel transferuntur, donec ibi fuerint, nulla divina officia (præter Baptismum parvulorum, & poenitentias morientium) celebretis, nec permittatis aliquatenus celebrari;* & c. quoniam 19. de sent. excommunic. in 6. ibi: quoniam in Baptismo, & Confirmatione (quæ necdum pueris, sed adultis propter moris periculum exhiberi possunt licet tempore interdicti) Chrismatis utimur unctione: *possit* (licet terra interdicta existat) *Chrisma die cæne Domini conseci*, dubium non existit. De confirmatione, in c. *Responsio*, 43. h. 1. ibi: *sicut baptizari possunt pueri, sic & baptizati ad Confirmationem in frontibus à se possunt sacro chrismate deliniri.* Altera pars de Eucharistia habetur c. *Quod in se*, 11. de poenit. quod retulimus superius, & c. *permittimus*, 57. de sent. excom. ita P. Banny tr. 9. q. 14. Loquimur autem de communione more Laicorum, quo omnia fiant, ac si interdictum non esset.

Dubitatur, an tempore interdicti, de 2133 quo agimus, inter Sacramenta prohibita, veniat etiam matrimonium? R. non prohiberi matrimonium; ratio est, quia, licet in interdicto generatim prohibeatur susceptio Sacramentorum, exceptis casibus in iure expressis, ut habetur c. *si sententia*, 16. de sent. excom. in 6. & *matrimonium* non excipitur: id tamen intelligi debet de iis tantum, quæ commissa sunt administrationi Eccle.

Ecclesiæ, seu Ministris ejus ad hoc ordinatis, aut deputatis; Ministri autem in Sacramento Matrimonii sunt ipsi contrahentes, non autem ipsi Ecclesiæ Ministri; sic Hurtado cit. diff. 8. n. 28. hinc per oppositam rationem non possunt licite fieri benedictiones nuptiarum, cum pertineant ad divina officia; nec extrema unctio, etiam Clericis; hæc enim ministratur ab Ecclesia, & in jure non excipitur, & habetur in c. *quod in te*, 11. de pœnit. & remissionibus, ibi: *Licet autem per generale interdictum denegetur omnibus tam unctio, quam Ecclesiastica sepultura, &c.*

2140 Ex ratione porro superius data sequitur, nec Ordines durante locali, ac generali interdicto conferri posse; nec etiam alia Sacramenta, quæ exigunt administrationem Ministris ad hoc ordinati vel deputati; consequenter tam activè, quàm passivè prohiberi administrationem Sacramenti Ordinis dandi, vel recipiendi, extremæ unctiois, ac Eucharistiæ more Laicorum extra mortis articulum, juxta dicta superius; quod tamen accipe de iis, qui non habent speciale privilegium, de quibus articulo sequenti; & ex his patet responsio ad quæstiones n. 2137. propositas.

2141 Præter hæc not. 1. cum dicitur, ne absolutio tempore interdicti excommunicato detur extra mortis articulum, intelligi de absolutione solenni, non privata; Sic Suarez D. 33. S. 1. n. 16. Secundo, si sano Sacramentum pœnitentiæ ministratur in Ecclesia, fieri debere tempore, quo in ea non celebrantur officia divina; his enim interesse non permittitur interdictus, extra festivitates, & casus supra exceptos. Tertio, cum datur facultas ministrandi Sacramentum tempore interdicti, intelligi datam secundum morem, quo illa consuevit Ecclesia ministrare cum omnibus cæremoniis; ita Sylvester V. *interdictum* §. 9. 7. Quarto, Communionem moribundis non tantum non negari in interdicto locali generali; sed etiam in personali tam generali, quàm speciali; nam nulli morienti negatur Communicatio, cui conceditur pœnitentiæ Sacramentum, ut dicitur in c. *quod in te*, 11. de pœnitent. & remission. hoc autem moribundo personaliter interdicto, suppositâ debitâ dispositione, non negatur, ut liquet ex illis verbis: *in illo enim verbo, per quod pœnitentiam morientibus non negamus.* Quinto interdictum locale circumscribi loco, id

Tom. V.

est, extra limites terræ interdictæ non ligare; sic Bauny cit. q. 17. §. dubium. 3. Sexto prohibitionem ab ingressu Ecclesiæ, verum esse interdictum, sed probabilius personale, ut notavimus; hinc talis nec privatæ devotionis causâ, esto tunc divina non celebrentur, intrare potest in Ecclesiam; & Clericus, qui talem ad divina recipit in Ecclesiam, punitur interdicto ingressus in Ecclesiam, c. *Episcoporum*, de privileg. 8. in 6. quod retulimus supr. Infontes autem Laici, aut etiam Clerici, qui divinis interfunt, non peccant, si ab adventu in Ecclesiam alicujus interdicti vitandi, à divinis non abeant.

§. 3.

Qualiter prohibita sit tempore interdicti sepultura Ecclesiastica?

2142 Tertius effectus interdicti est carentia sepultura sacra, patet ex c. *quod in te*, de pœnit. & remission. Circa hunc effectum not. 1. distinguendum esse, an interdictum sit locale? an personale? quando interdictum solum est locale, in tali loco sepeliri non possunt fideles Ecclesiasticâ sepulturâ, per c. *Quod in te*, 11. §. *Licet autem*, de pœnit. & remiss. ibi: *Licet autem per generale interdictum denegetur omnibus Ecclesiastica sepultura; excipe Clericos, qui servaverunt interdictum, hi enim (juxta cit. §. Licet autem) in Ecclesia cæmeterio (licet interdicto) sine campanarum pulsatione, cessantibus solemnitatibus omnibus, cum silentio tumulari possunt.* 2. Etiam in ipsa Ecclesia, quantumvis interdicta etiam specialiter; nam cæmeterium, quod in hac favorabili dispositione exprimitur, non debet strictè sumi, excipe 3. ut in supra dictis festivitatis (de quibus n. 2129.) etiam cum pulsû campanarum, & cantu, dicti Clerici sepeliri possint, ut ibidem ostensum est. Sic Layman l. 1. tr. 5. p. 4. c. 2. n. 3. Dixi in tali loco. Nam qui sunt interdicti generaliter solum ratione loci, non autem personaliter, in alio loco non interdicto ecclesiasticè sepeliuntur; quia tunc neque circa personam, neque circa illum locum extat ulla constitutio prohibens; Dixi 2. ecclesiasticè. Nam tumulare interdictum in loco non sacro, prohibitum non est. Not. 2. interdictos localiter, in loco non sacro sepultos, cessante interdicto, licitè transferri ad locum sacrum; quia tunc cessat prohibitio, sepultos autem contra interdictum

000 2

in

in loco sacro, non propterea debere rursus exhumari, ac transferri ad locum interdictum, quia hoc nullibi statutum est.

2143 Not. 3. interdictos personaliter, si non decesserunt impœnitentes, nec fuerunt denunciati, posse in loco sacro non interdicto sepeliri, ut colligitur ex c. *Sanè*, 24. q. 2. ubi Urbanus II. ait: *quibus vivis communicavimus, etiam mortuis communicare possumus*; si autem nondum fuerunt denunciati, nec à divinis, nec à sepultura sacra ex obligatione repellendi sunt, post Concilium Constantiense, juxta dicta. Nam post Constitutionem Martini V. *Ad evitandum*, nullum interdictum, ante denuntiationem obligat ad vitandum, quod interdicatur; ita Navarrus in Manuali, c. 27. n. 187. & alii, & videtur colligi ex c. 1. de postul. Prælat. licet aliàs nominatim interdicti, etiam ab exemptis, jure antiquo fuerint evitandi, in his, quibus illis interdictum est, ut dicitur in c. *cum & plantare*, 3. de privileg. §. *excommunicatos*. Sufficit autem, cum tota communitas personaliter interdicatur, denunciari totam Communitatem; cum denunciare singulos, moraliter impossibile sit; ita Suarez de Censuris D. 37. l. 2. n. 3.

2144 Si autem quæras, qualiter, & quibus modis violetur interdictum? responsio generalis est, interdictum violari, quoties prohibitus tali censurâ (citra causam excusantem) exercet actum sibi interdictum; aut permissum in substantia cum certis limitationibus præscriptum excedendo; quæ autem in interdicto locali, vel personali, tali censurâ laborantibus, aut innodatis interdicta sint? ex præmissis colligendum est à n. ubi egimus de triplici effectu interdicti, quorum primus est usus tam activus, quam passivus aliquorum Sacramentorum prohibitus; Secundus celebrare, & audire divina officia: tertius carere Ecclesiastica sepulturâ.

ARTICULUS V.

De pœnis violentium interdictum.

2145 **R**esp. primam pœnam esse irregularitatem, statutam in Clericos, tam Regulares, quam sæculares, qui violant interdictum, sive personale, sive generale per exercitium solemne actus ordinis; ex

c. *Is, cui*, 20. de sent. excom. in 6. quod Hurtado diffic. 12. verum esse vult, esto interdictum illud non sit censura; nam c. *Is, cui*, loquitur indefinitè de violante interdictum, ibi: *is, cui Ecclesia interdictus ingressus (cum sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta) irregularis efficitur, si contra interdictum hujusmodi divinis in ea se ingerat, in suo agens officio, sicut prius*. Ubi nota textum hunc loqui de interdicto, seu prohibito ab ingressu Ecclesiæ, quod interdictum est personale ex dictis supr. deinde de celebrante divina, ut prius, in Ecclesia, à cujus ingressu prohibitus est, ut liquet ex textu, si contra interdictum *in ea se ingerat* in suo agens officio, ut prius; hinc talis extra illam Ecclesiam poterit celebrare divina; sic Barbosa in cit. c. 20. n. 4. Not. 3. interdicto, seu prohibito ab ingressu Ecclesiæ non esse prohibutum omnem introitum in Ecclesiam, sed tantum eum, qui est ad celebrandum divina officia; colligitur ex illis verbis: *cum sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta*.

Altera pœna est, ut, qui secluso privilegio scienter celebrat in loco supposito interdicto, irregularis fiat, irregularitate reservatâ Papæ, ac incligibilis passivè, ut dicitur in c. *Is, qui*, 18. cod. §. *Is verò*, ibi: *is verò, qui scienter in loco celebrat supposito interdicto (nisi super hoc privilegatus existat, aut à jure sit concessum eidem) irregularitatem incurrit: à qua nequit per alium, quam per Romanum Pontificem liberari, & adeo efficitur intelligibilis, quod nec ad eligendum cum aliis debet admitti, & c.* 1. de postulat. Prælator. ubi, qui violat interdictum, *impostulabilis* est, ibi: *quoniam nobis pro certo contabat, quod idem Episcopus interdicti sententiam non servasset, postulationem hujusmodi non propter postulantem Ecclesiam, sed propter postulatam personam repulimus ut indignam*. Dixi: *in loco interdicto supposito, scienter celebrantem*, dictas pœnas incurere, quod non contingit, si quis scienter celebret in Ecclesia, vel loco sanguinis, vel seminis effusione polluto; quod etiam procedit de scienter celebrante coram excommunicato, per c. *Is, qui*, 18. h. t. licet huic, scienter celebranti coram excommunicato interdicator ingressus Ecclesiæ; & si sub hoc in ea celebret, irregularitas infligatur per c. *Epi*.